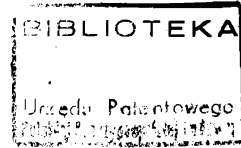

B27f 1108

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 39904

Kl. 38 d, 5

Warszawskie Zakłady Przemysłu Drzewnego*)

Warszawa, Polska

Obrabiarka do wyrobu kołków stolarskich

Patent trwa od dnia 2 stycznia 1956 r.

Przedmiotem wynalazku jest obrabiarka do wyrobu kwadratowych kołków stolarskich z uprzednio przygotowanego klocka drewnianego.

Kołki służyć mają do łączenia różnych elementów drewnianych ze sobą, np. okien, drzwi balkonowych, mebli itd. przez wbijanie ich w uprzednio przewidziane otwory. Otwory są okrągłe, ale kołki bywają w przekroju kwadratowe lub wieloboczne, gdyż wtedy lepiej się zaciskają i z biegiem czasu nie wypadają z otworów. Kołki robi się z drewna miękkiego i są one z jednej strony zastrzone, aby łatwiej wchodziły w wywiercony otwór, a z drugiej strony są płaskie, aby je łatwo można było wbijać młotkiem w otwór.

Na rysunku fig. 1 przedstawia gotowy kołek stolarski, fig. 2 — uprzednio przygotowany rowkowany klocek drewniany, fig. 3 — maszynę do wyrobu kołków stolarskich w widoku z góry

i fig. 4 — tę samą maszynę w widoku z boku w przekroju według linii A-A na fig. 3.

Obrabiarka według wynalazku do wyrobu kołków stolarskich (fig. 1) pracuje w ten sposób, że z uprzednio przygotowanego, ząbkowanego klocka (fig. 2) odłupuje najpierw pionowo ustawionym nożem warstwę o grubości jednego kołka, a bezpośrednio po tym przepycha tę warstwę przez zespół równoległych poziomo ustawionych noży, dzielących tę warstwę na poszczególne kołki.

Jest oczywiste, że łupać i dzielić można łatwo tylko wtedy, gdy czynności te wykonuje się zgodnie z układem włókien, to też klocek (fig. 2) ma poziomy układ włókien, a jego grubość odpowiada długości gotowego kołka.

Budowa obrabiarki jest następująca: na solidnej podstawie 1 spoczywa stół 2 (fig. 3 i 4), na którym w przytwierdzonych do stołu łożyskach 4, 5 osadzony jest wał 3 z jednej strony z kołem pasowym 6 na paski klinowe, a z drugiej strony — z kołem zamachowym 7 z mimośrodowym czopem 8. Koło 6 jest napędzane od

*) Właściciel patentu oświadczył, że współtwórcami wynalazku są Jan Kakowski i Lucjan Golacha.

silnika 9 za pomocą kół 10, 11. Na czopie 8 koła 7 jest osadzony głowka korbowód 12, poruszający tam i z powrotem suwak 13, na drugim końcu którego jest zamocowany nóż 14. Suwak 13 jest prowadzony w prowadnicach 15, 16, a jego zwężony koniec 17 za nożem 14 stanowi przepychacz przepychający naciętą nożem 14 warstwę zębatego klocka przez zespół 22 poziomych noży trafiających we wgłębienie między zębami i dzielących go na kołki.

Do deski 25 jest przyśrubowana płyta 18 z przymocowanym do niej kątownikiem 19, do którego jest zamocowana odejmowalnie ząbkowana stalowa płytka prowadnicza 20, służąca jako prowadnica podsuwanych ręcznie pod nóż 14 uprzednio przygotowanych ząbkowanych drewnianych klocków (fig. 2). Koniec 21 płytki prowadniczej 20 dochodzi do zespołu poziomych nożyków dzielących 22 wystających ze skrzynki 23, zamocowanej do kątownika 24. Ząbki płytki 20 odpowiadają ząbkom przygotowanego klocka 27, co umożliwia dokładny jego posuw do oporu 26.

Gdy suwak 13 poruszając się w prawo (fig. 3) wbije nóż 14 od strony przeciwnej do zębów w klocek 27, wówczas zostanie z niego odlupana pionowa warstwa 28, która znajdzie się między popychaczem 17 i zespołem 22 nożyków. Przy dalszym przesuwie suwaka 13 popychacz 17 przepycha odciętą warstwę przez zespół 22

nożyków, które łupią ją na pojedyncze kołki. Podsuwanie klocka 27 do oporu odbywa się ręcznie i za każdym posuwem suwaka 13 wypada tyle gotowych kołków, wiele w klocku było uprzednio wyfrezowanych ząbków i wiele nożyków dzielących posiada zespół 22, przy czym dopiero co rozdzielone kołki zostają zawieszane między nożykami, dzielącymi, aż zostaną wypchane z tej przestrzeni przez nową warstwę rozdzielonych kołków.

Zastrzeżenia patentowe

1. Obrabiarka do wyrobu kołków stolarskich z nożem o ruchu posuwisto-zwrotnym, znamienna tym, że suwak (13) zaopatrzony w odcinający go nóż (14) posiada narząd (17), przepychający odciętą warstwę klocka przez nieruchomy zespół (22) nożyków dzielących.
2. Obrabiarka według zastrz. 1, znamienna tym, że posiada ząbkowaną płytkę prowadniczą (20), której ząbki odpowiadają liczbie i odstępom nożyków dzielących w zespole (22).

Warszawskie Zakłady Przemysłu Drzewnego

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

Fig. 1

